

Sygn. akt II Ka 458/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Pucyk

przy udziale Prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2022 r.

sprawy **M. G.**

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 27 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 205/22

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. K. 840 zł kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. wydatki postępowania odwoławczego przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 458/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 27 kwietnia 2022 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 205/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---	-	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków					
Lp.	Zarzut prokuratora				
1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść wyroku polegający na przyjęciu, że przypisany oskarżonemu występki z art. 177 § 1 kk charakteryzuje się nieznacznym stopniem społecznej szkodliwości i zawinienia sprawcy, w szczególności poprzez nadanie nadmiernej wagi faktowi przyznania się oskarżonego do popełnienia przestępstwa i wyrażonej przez niego skruchy, przy jednoczesnym niedostatecznym uwzględnieniu okoliczności mających wpływ na stopień społecznej szkodliwości czynu oraz winy sprawy, podczas gdy analiza sposobu popełnienia czynu prowadzi do wniosku, że zarówno wina jak i społeczna szkodliwość czynu były znaczne, a zatem brak przesłanek do zastosowania warunkowego umorzenia postępowania wobec M. G.</p>	<table border="1"> <tr> <td># zasadny</td> </tr> <tr> <td># częściowo zasadny</td> </tr> <tr> <td># niezasadny</td> </tr> </table>	# zasadny	# częściowo zasadny	# niezasadny
# zasadny					
# częściowo zasadny					
# niezasadny					

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut zawarty w apelacji prokuratora nie był zasadny.</p> <p>Należy wskazać, iż instytucja warunkowego umorzenia postępowania karnego jest zastrzeżona wyłącznie dla występów – drobnych oraz tych lżejszych z grupy o średnim ciężarze gatunkowym. Ponieważ warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem reakcji na przestępstwo łączącym się z określonymi dolegliwościami zadawanymi sprawcy z powodu popełnionego czynu zabronionego, nie może ono być stosowane wtedy, gdy są wątpliwości co do faktu popełnienia danego czynu przez danego sprawcę. Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności.</p> <p>Oprócz formalnego wymogu, aby przestępstwo należało do typów występów o niedużym ciężarze gatunkowym, przepis art. 66 § 1 kk wymaga jeszcze, aby społeczna szkodliwość konkretnego czynu i wina sprawcy nie były znaczne (choć skarżący posługuje się pojęciem o</p>	

innym wydzwieku – nieznacze), co każdorazowo zobowiązuje Sąd do oddzielnego analizowania i ważenia obu tych czynników. W celu ustalenia stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu winno się przeanalizować te spośród mierników społecznej szkodliwości, które wystąpiły w danym przypadku, a które wskazane zostały w art. 115 § 2 kk, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a ponadto przy czynach umyślnych – postać zamiaru i motywację sprawcy, a przy czynach nieumyślnych – rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Przy ustalaniu stopnia winy należy wziąć natomiast pod uwagę przede wszystkim możliwość i stopień: rozpoznawalności sytuacji faktycznej i prawnej przy podejmowaniu określonego zachowania, swobodnego podejmowania decyzji co do tego zachowania, prawidłowości przebiegu procesu motywacyjnego, zdolności i możliwości przewidywania przebiegu związków przyczynowych i skutków swojego zachowania, zdolności i możliwości pokierowania swoim postępowaniem – w danym czasie, danej sytuacji i danych okolicznościach.

Występek z art. 177 § 1 kk ma charakter nieumyślny, przy czym oskarżony przewidywał możliwość spowodowania wypadku komunikacyjnego. Dojeżdżając do przejścia dla pieszych był zobligowany do zachowania szczególnej ostrożności,

obserwowania samego przejścia i okolicy przejścia dla pieszych oraz do ustąpienia pierwszeństwa pieszej znajdującej się na przejściu. Należy wskazać, że oskarżony podjął właściwe manewry obronne celem uniknięcia wypadku, hamował i próbował zmienić tor jazdy, ale zrobił to zbyt późno. Nie można zarzucić oskarżonemu, że jechał z niedozwoloną prędkością, bo te okoliczności nie wynikają z akt sprawy. Gdyby oskarżony jechał szybko i uderzył w pokrzywdzoną z całym impetem to zdarzenie z pewnością nie skończyłoby się na obrażeniach wskazanych w opinii biegłego chirurga. Działanie oskarżonego było efektem nienależytej obserwacji drogi i podjęcia błędnej decyzji o ominięciu samochodu. Należy mieć na uwadze, na co wskazał świadek Ł. D., że oskarżony miał utrudnioną obserwację drogi, zaś postać pieszej była zasłonięta przez pojazd świadka. Trzeba podkreślić, że zachowanie oskarżonego bezpośrednio po wypadku wpłynęło korzystnie na ocenę społecznej szkodliwości jego czynu. Widząc stan pokrzywdzonej zareagował natychmiast – wysiadł z samochodu, podszedł do pokrzywdzonej, był bardzo zdenerwowany, po wypadku pozostawał w kontakcie z pokrzywdzoną.

Ustalenia, czy stopień społecznej szkodliwości czynu jest, czy nie jest znaczny, powinny być dokonywane w kontekście możliwego maksymalnego poziomu społecznej szkodliwości, jaką się wiąże z przestępstwami danego typu, jaki przypisuje się sprawcy. Czyn z art. 177 § 1 kk godził nie tylko w bezpieczeństwo ruchu lądowym, ale również w zdrowie osoby pokrzywdzonej.

Należy podkreślić, że w ramach warunkowego umorzenia postępowania ustawodawca podkreśla rolę pokrzywdzonego, domagając się orzeczenia przez sąd obowiązku naprawienia szkody, a w miarę możliwości również obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Postawa oskarżonemu wychodząca naprzeciw realizacji tych postulatów zasługiwała również na ocenę w zakresie przesłanek do warunkowego umorzenia postępowania. Strony porozumiały się co do sposobu naprawienia szkody, oskarżony pomagał pokrzywdzonej przy kontaktach z lekarzami oraz zobowiązał się do udzielenia wsparcia przy remoncie mieszkania (k.61), pokrzywdzona nie sprzeciwiała się warunkowemu umorzeniu postępowania.

Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami. Oskarżony ma świadomość, że niewypełnienie przez niego zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania. Istota odpowiedzialności karnej w formie warunkowego umorzenia postępowania polega na zastąpieniu kary możliwością zastosowania określonych środków. Zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego w połączeniu z obowiązkiem uiszczenia określonej kwoty pieniędzy nie oznacza potraktowania jego zachowania z nadmierną pobłażliwością, gdyż pociąga za sobą określoną – realną dolegliwość.

W ocenie Sądu II instancji, dogłębna analiza stanu faktycznego, pozwoliła na uznanie, że stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie są znaczne, co z kolei w powiązaniu z faktem, że oskarżony jest osobą niekaraną, posiada pozytywną opinię środowiskową i brak jest podstaw do dokonania przypuszczenia, że podobne zachowania z jego strony mogą się powtórzyć w przyszłości, dała podstawę do wydania orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania w sprawie. Sam fakt postawienia zarzutu i konieczności stawiennictwa w sądzie w roli oskarżonego w ocenie Sądu Okręgowego, jest również dla oskarżonego swoistego rodzaju dolegliwością. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie zachodzą wszystkie przesłanki z art. 66 kk umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego M. G..

Przy niezmienionych ustaleniach faktycznych i okolicznościach wypadku nie zdecydowano się na zatrzymanie prawa jazdy oskarżonemu, z uwagi na brak realnych podstaw do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. W apelacji skarżący w zasadzie nie wskazał okoliczności uzasadniających orzeczenie na tym etapie postępowania środka karnego, dlatego Sąd Okręgowy również w tym zakresie nie widział potrzeby zmiany orzeczenia.

Wniosek

wniosek prokuratora o zmianę wyroku i orzeczenia kary grzywny 300 stawek dziennych po 20 zł stawka oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny </div>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 27 kwietnia 2022 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 205/21.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i podniesionego zarzutu oraz brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II., III.	O wydatkach Sąd orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. 616 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa 840 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), gdyż koszty procesu ponosi strona, której apelacja nie została uwzględniona.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 27 kwietnia 2022r. sygn. akt II K 205/21	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana